

In memoriam

Hana Pivcová

Narodila se v roce 1932 v Praze a po absolvování Matematicko-fyzikální fakulty pracovala v oboru nukleární magnetické resonance. Od dětství se věnovala tanci ve školách různého zaměření (novodobý tanec směru Laban, klasický tanec) a vzdělávala se v hudbě (klavír, flétna, Kühnův dětský sbor, komorní sbor). Od roku 1952 začala studovat duncanovskou taneční techniku a tanec ve škole Jarmily Jeřábkové. Taneční vzdělání si doplňovala v kurzech jazz-dance, v seminářích lidového tance a ve studiu Jarmily Kröschlové. V době studií na MFF byla členkou souboru „Šmýdláš“, který se zabýval interpretací lidových písní a tanců z Honěšácka. V letech 1968–72 byla členkou taneční skupiny Jarmily Jeřábkové a pod jejím vedením se také začala věnovat pedagogické práci. Vyučovala tanci v Kulturních domech v Praze 6 (Na Petynce, U kaštanu).

V roce 1975 se ujala vedení tanečního kroužku v Základní škole Petřiny-jih, ze kterého postupně vznikla taneční skupina „Primavera“. Ve školních letech 1992–95 vyučovala na této základní škole tanci jako řádný pedagog v rámci experimentální taneční třídy a ve školních letech 1994–98 jako řádný pedagog hudební výchovy. Současně s pedagogickou činností se věnovala i choreografické práci. Pod vedením Hany Pivcové se „Primavera“ zúčastňovala vystoupení, tanečních přehlídek a soutěží scénického tance nejen doma, ale i v zahraničí (Francie, Itálie). Dvakrát soubor základní školy doprovázela jako taneční pedagog a tlumočnicka na zájezdech do Francie. S taneční skupinou „Primavera“, kterou vytvořila, pracovala Hana Pivcová do svých posledních dní.

Téměř třicetiletá práce s tanečním kroužkem a taneční skupinou „Primavera“ byla zaměřena na stálé zdokonalování taneční techniky i taneční vnímavosti, na rozvíjení smyslu pro pedagogickou činnost i choreografickou tvorbu. Všechny tyto cíle Hana Pivcová sledovala také na letních soustředěních, která byla určena pro dívky od 15 let a konala se v roce 2004 již podesáté. V současné době má dětská část skupiny tři oddělení. Členky dívčí skupiny jsou schopny vytvářet vlastní choreografie, z nichž ty nejzdařilejší tvoří součást vystoupení „Primaveru“. Počet takových úspěšných choreografií se blíží již čtyřiceti.

S tanečním kroužkem ZŠ Petřiny-jih vytvořila Hana Pivcová skladbu „Sen“ na hudbu Iši Krejčího. Z ohromujícího počtu 140 skladeb, vytvořených s „Primaverou“, připomínáme alespoň některé: „Renesanční tance a poesie“ na dobovou hudbu, „Slavnostní tanec“ na hudbu A. Corellioho, „Pojďte s námi“ na hudbu L. Janáčka, „Hra s míčem a vlaštovkami“ na hudbu E. Satieho, „Hra na prstýnky“ a „Hra na honěnou“ na hudbu Iši Krejčího a „Jamí hry“ na hudbu Petra Ebena. Z tematických koncertů, realizovaných v letech 1982–2003 připomínáme: „Dnešek a baroko“, „Proměny“, „Otvírání jara“, „Bohuslav Martinů a my“, „Taneční studie“, „Chvála tance“, „Večer věnovaný památce Isadory Duncan“, „Proměny času“, „Jen pojdte dál, pojdte se radovat“ a další.

Kromě Národních přehlídek dětských tanečních kolektivů a Celostátních přehlídek dětských kolektivů scénického tance se „Primavera“ zúčastnila tanečních přehlídek v Moanasque ve Francii (1990), v Teramu v Itálii (1992), v Nice ve Francii (1993), v Nancy ve Francii (1996) a v Paříži (1999).

Z mnoha desítek dětí, které prošly tanečním školením a tanečním souborem „Primavera“ pod vedením Hany Pivcové, je řada talentovaných dívek, které se postupně podílely na pedagogické, choreografické i organizační práci souboru v duchu, který v nich vypěstovala jejich učitelka. Jsou to: Zdeňka Bartošová, Eva Křivská, Markéta Hapalová, Sárka Šmejkalová, Monika Korytenská, Dana Rovenská, Hanka Čermáková,

Tereza Kadlecová, Lucie Kocourková a Štěpánka Lomová.

Hana Pivcová byla osobností, která dokázala skloubit vědeckou a uměleckou činnost. Všestranné taneční a hudební vzdělání bez bariér profesionalismu ji umožnilo v pedagogické práci i choreografické tvorbě opravdový rozlet.

O své práci s „Primaverou“ napsala toto své vyznání:

„Bytostně miluji pohyb, hudbu a tanec od raného dětství. Jako dítě jsem dávala přednost improvizaci před drilem a klasičkou. Nechápala jsem, proč složitý pohyb se mi jednou zdaří, jindy ne. Až při práci v ateliéru Jarmily Jeřábkové jsem zjistila, jak důležité je studium zákonitostí pohybu lidského těla a všechny mé nejasnosti brzy vymizely. Nezapomenutelné poznatky jsem si rovněž odnášela ze sledování pedagogické práce Jarmily Jeřábkové s nejmenšími dětmi a navíc jsem vždy odcházela s pocitem hlubokého uměleckého zážitku. Tyto lekce pro mne znamenaly mnohem víc, než sebedokonalější pedagogické přednášky. Jak ráda bych se byla v tomto ohledu přiblížila své milované učitelce! Moje nadšené předsevzetí dostalo hlubokou ránu, zvláště při nástupu na základní školu.

Kulturní prostředí se scvrklo na neutulnou třídu s podlahou z níž vyčnívaly třísky. Chybělo jakékoli zázemí, chyběl kvalitní korepétitor, protože by ho nikdo nezaplátil. Děti přicházely z družin často rozhádané (a to je dnes ještě horší) a soustředění jejich pozornost se stalo velkým uměním. Pusťte se však odhodlaně do práce a přes všechny obtíže (i stále přetrvávající finanční) se podařilo vypěstovat partu správných holek, pro které je tanec součástí života. Mohu se na ně spolehnout a věřím, že je v jejich silách pokračovat dál.

Mám-li se ještě zmínit o inspiraci při mé choreografické, ale i pedagogické práci, pak je to především ta skupina žáků, se kterými právě pracuji. A samozřejmě vnímám a přijímám podněty, které mi přináší nejen umění, příroda, ale i prosté věci, myšlenky, různé události, prostě vše co nás obklopuje a upoutá mou pozornost“.

Múzická duše Hany Pivcové opustila těžce nemocné tělo koncem října roku 2004.

Bohumíra Coekloová